

Posudek na disertační práci

Název práce: **MÝTUS JAKO PSYCHOLOGICKÝ FENOMÉN A JEHO VÝZNAM PRO MODERNÍHO ČLOVĚKA Z POHLEDU C. G. JUNGA**

Autor: Mgr. Tomáš Najbrt

Vedoucí práce: doc. PhDr. Zdeněk Vojtíšek, Ph.D.

Oponentka: doc. PhDr. Alena Slezáčková, Ph.D.

Disertační práce pana Mgr. Tomáše Najbrta se zabývá zajímavým tématem mýtu jako psychologického fenoménu a jeho významu v životě moderního člověka.

Předkládaná disertační práce je obsáhlá a informačně bohatá. Rozsah 252 stran zahrnuje také seznam použité literatury, který obsahuje (až na tři výjimky) výhradně české prameny anebo české překlady zahraničních zdrojů. Na uvedené prameny je v textu důsledně odkazováno. Práce je psaná čtivě a srozumitelně, text je po stylistické stránce na vysoké úrovni.

Práce je svou povahou teoretická a autor v ní zpracovává tři hlavní oblasti: život a dílo Carla Gustava Junga, mýtus a vztah mýtu k psychologii a náboženství.

Úvodem autor představuje osobnost Carla Gustava Junga a základní složky i dílčí aspekty jeho psychologie, a podává tak plastický obraz života a díla této významné osobnosti.

Stěžejní část práce je pak věnována mýtu, jeho různým definicím, interpretacím a vztahu mýtu k psychologii, mytologii a náboženství. Autor vychází z široké poznatkové základny Jungovy psychologie, psychologie náboženství a prací Jungových žáků^{*} a spolupracovníků (M.-L. von Franz, J. Hillman, A. Jaffé). Poukazuje na vliv mýtů, jež obsahují archetypy a symboly, na nevědomé i vědomé psychické procesy člověka a jejich vzájemnou interakci. Uvádí také možnosti využití mýtických a náboženských tradic pro pochopení identity člověka a jeho místa v životě.

Závěrem autor shrnuje své myšlenky do kapitoly zdůrazňující význam mýtu v životě moderního člověka a společnosti. Nabízí se však otázka, nakolik lze uvedené ideje aplikovat i v době postmoderní – uvítala bych stručný autorův komentář k tomuto tématu (více se tomu věnuje např. R. A. Jonesová ve svém článku „*Jung's view on myth and post-modern psychology*“ (vyd. v *Journal of Analytical Psychology*, 2003) a v knize „*Jung, Psychology, Postmodernity*“ (2007).

Obecně oceňuji široký záběr práce a autorovu schopnost syntetizovat poznatky z četných bibliografických zdrojů. V některých případech (např. v pasáži o funkci amygdaly – str. 231) bych však preferovala volbu relevantnějších a novějších zdrojů. Jak již bylo zmíněno výše, rozhodně bych doporučila čerpat i ze zahraniční literatury k danému tématu, jež by byly významným

obohacením práce - např. S. Walker: „*Jung and the Jungians on Myth*“ (2014) či novější práce R. A. Segala, které se k tématu velmi úzce vztahují („*The Modern Study of Myth and its Relation to Science*“ (2015); „*What is “Mythic Reality”?*“ (2011); „*Jung's very twentieth-century view of myth*“ (2003).

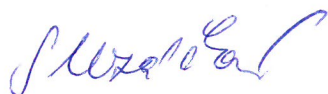
Zajímalo by mě také, zda se autor zamýšlel nad možnostmi využití své práce v psychologické praxi či v religionistice a v čem eventuálně spatřuje možnosti dalšího směru bádání v dané oblasti.

Závěr:

V disertační práci pana Mgr. Tomáše Najbrta kladně hodnotím šíři zpracovávané problematiky a zjevné hluboké zaujetí tématem. Práce má řadu silných stránek, za slabší stránku práce považuji nedostatečné zastoupení zahraničních zdrojů.

I přes některé kritické připomínky se však domnívám, že autor **prokázal schopnost samostatné tvůrčí vědecké práce** v dané oblasti a že jeho práce v této podobě **splňuje požadavky** standardně kladené na disertační práce.

Doporučuji disertační práci pana Mgr. Tomáše Najbrta k obhajobě.

doc. PhDr. Alena Slezáčková, Ph.D.

V Brně dne 20.4. 2020